

NEDJELJA 18. SRPNJA 2010.

FESTIVALSKE novine 2

57. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

OTVOREN 57. FESTIVAL IGRANOG FILMA U PULI

PARTNER FESTIVALA

••T••Com• KulTurist

agrolaguna
FESTIGIA

 CROATIA OSIGURANJE
utemeljeno 1884.

JAMESON

Persol®

Impressum Festivalskih novina

Ravnateljica Festivala
Zdenka Višković-Vukić

Umjetnički ravnatelj
Zlatko Vidačković

Producentica
Tanja Miličić

Koordinatorica programa
Nataša Šimunov

Voditeljica Press centra
Sanela Omanović

Voditelji popratnih programa
Branka Benčić, Marko Zdravković-Kunac, Svetlana Barać, Zvonimir Rumboldt, Dado Valentić

Produkcija zabavnog programa
Ela Poljarević

Za nakladnika
Zdenka Višković-Vukić

Glavni urednik festivalskih publikacija
Zlatko Vidačković

Urednik Festivalskih novina
Goran Ivanišević

Redakcija:
Sandra Mardešić (zamjenica urednika), Janko Heidl, Daniel Rafaelić, Goran Ribarić, Iva Cikojević, Lucija Mulalić

Službeni fotografi Festivala
Danko Vučinović (voditelj fotoslužbe), Slaven Radolović, Manuel Angelini, Matija Šćulac

Grafička urednica
Irena Musi

Prijelom
Dora Badurina Šuran

Tehnička podrška
Ivica Šuran, Tomislav Erman

Voditelj marketinga
Sandra Petrović Dishpalli

Urednik web stranica
Goran Ivanišević

Glasnogovornik Festivala
Hrvoja Pukšec

Tisak
Novi list

Sav materijal objavljen u Festivalskim novinama dostupan je i na web adresi www.pulafilmfestival.hr

Nakladnik:
Pula Film Festival
Laginjina 5, p.p. 29
52100 Pula, Hrvatska
tel: ++ 385 52 393 321
fax: ++ 385 52 393 320
www.pulafilmfestival.hr
info@pulafilmfestival.hr

Konferencija za novinare ekipe filma *The Show Must Go On*

PRED ZELENIM SCREENOM

U subotu, 17. srpnja održana je novinarska konferencija ekipe filma *The Show Must Go On*, na kojoj su gosti voditelj Hrvoja Pukšeca bili redatelj filma Nevio Marasović, producent Saša Bijelić i glavni glumci Nataša Dorčić i Sven Medvešek. Jedini nezavisni dugometražni igrani domaći film u konkurenciji, *The Show Must Go On* naslov je za kojeg je ideju redatelj dobio u vrijeme trajanja druge sezone hrvatskog *Big Brother showa* tijekom koje je nastala panika zbog ptičje gripe. Stoga je radnju svoga prvijenca smjestio u Zagreb bliske budućnosti, s polazišnim motivom *reality showa* za vrijeme trajanja kojeg započinje globalni rat. Film dokazuje da je moguće vlastitim snagama snimiti film u Hrvatskoj, no redatelj Marasović pojašnjava da je riječ bila o sretnom nizu slučajnosti; sve se poklopilo i trebalo je samo iskoristiti priliku. Ipak, tako se ne može stalno raditi, zaključuje. Nevjerojatno veliki broj ljudi izišao im je ususret, dodao je i producent Bijelić – od glumaca preko koproducenta, do

onih zaduženih za lokacije snimanja. S malim budžetom nastao je ozbiljan film, dodao je. Sven Medvešek smatra da je tome tako jer je sama početna ideja izvornog scenarija svježija i *zdrava* te posljedično kao takva prepoznata od strane većine koji su se odlučili pomoći im, pa i od njega osobno. Premisa ga je zaintrigirala i odlučio je sudjelovati na projektu. Jednako je i sa Natašom Dorčić, koja u filmu glumi Medvešekovu bivšu suprugu, baš kao što je slučaj i u stvarnom životu – u ponuđenoj joj ulozi vidjela je priliku izići iz stereotipa skromnih, samozatajnih, naivnih žena kakve je mahom dotad tumačila i okušati se u roli snažne, odlučne i prodorne žene na rubu živčanoga sloma koja se našla u neuobičajenoj situaciji. S obzirom na to da se radnja događa u budućnosti, u filmu ima i specijalnih efekata, ali svi su u službi priče. Snimalo se pred zelenim *screenom* pa ekipa nije znala kako će sve izgledati finalno.

Katarina Marić

Nevio Marasović, redatelj filma *The Show Must Go On*

Upustio sam se u izazov snimanja dugometražnog filma, jer svi smo željeli napraviti nešto iz čiste ljubavi prema filmu. Kad smo počeli snimati, to više nije bila studentska vježba i radili smo profesionalno koliko smo mogli s obzirom na nedostatak sredstava. Kad bih išao na snimanje, netko bi mi javio “Daj kupi usput pet neonki” ili “Ponesi od doma tri selotejpa”; to su neke od boljki pri nedostatku novca.

razgovarao Janko Heidl

Film ste započeli raditi kao studentsku vježbu na Akademiji dramske umjetnosti u Zagrebu.

Pisao sam ga kao ispit iz scenarija kod profesora Tribusona na 3. godini, a prema tome se obično radi srednjetražni diplomski film na četvrtoj godini. Profesor Gamulin, koji mi je bio mentor iz diplomskog filma, predložio je da scenarij produžim na cjelovečernje trajanje jer mu se činio pogodnijim za taj format. Složio sam se, preradio scenarij i uz pomoć prijatelja iz studija Vizije i Pink Noiza upustio se u izazov, jer svi smo željeli napraviti nešto iz čiste ljubavi prema filmu. Kad smo počeli snimati, to više nije bila studentska vježba i radili smo profesionalno koliko smo mogli s obzirom na nedostatak sredstava. Kad bih išao na snimanje, netko bi mi javio “Daj kupi usput pet neonki” ili “Ponesi od doma tri selotejpa”; to su neke od boljki pri nedostatku novca.

Film izgleda retrofuturistički. Po tome u sjećanje priziva neke

niskoproračunske holivudske ZF filmove iz 1960-ih i 1970-ih godina.

Nisam gledao puno takvih filmova, tako da nisam imao namjeru raditi reference. Možda smo do sličnih ideja došli samo zbog nedostatka financijskih sredstava. Čini mi se da je lakše raditi budućnost koja će izgledati lagano retro, nego da se ide na futurizam. Da nas sada gleda netko iz 1960-ih, mogao bi reći da smo retro jer nosimo starke, u modi su ponovno debele naočale... Tako da i u budućnosti u koju je smješten ovaj film, opet može biti u modi neki retro stil. Kada se s malo novaca radi film smješten u blisku budućnost, to automatski znači da ne možemo imati, primjerice, posebne automobile koje ćemo dizajnirati za film. Automobil koji vozi glavni lik filma, bogati producent koji ima stila, može biti najnoviji model današnjice, a za deset godina bit će zastarjeli model. To smo riješili tako da on vozi uščuvani *oldtimer*, ford mustang koji odlično izgleda i može proći u bilo koje doba. Generalno, stvarnost koju moramo

snimiti kamerom ostavio sam približno takvom kakva jest, a budućnost sam vizualno nastojao dočarati onime što se može napraviti u računalu. Zanimljivo je da u filmu koji je snimljen prije dvije godine, u proljeće i ljeto 2008, imamo iPad koji tada još nije postojao. Kada su najavljivali iPad, zamislio sam da će izgledati upravo tako i kao *tehno-geek* sam to očito dosta dobro predvidio.

Specijalni računalni efekti su izvrsni, baš kao pravi holivudski.

Kod nas se redatelji često boje rada na računalu jer im je prilično stran. Kao što sam već rekao, ja sam *tehno-geek* i puno toga mi je poznato, a volio bih da *The Show Must Go On* našim filmašima pokaže kako se danas i u Hrvatskoj puno toga može napraviti na računalu i to jeftinije, jednostavnije i bolje nego da se stvarno snimi. Primjerice, scena pred kraj filma u kojoj leti puno helikoptera, napravljena je u računalu za šest sati.

U LJUBAVI I RATU...

U filmu smo glumili ono što nismo u životu. Nismo se nikada tako prepucavali, niti oko djece niti oko neriješenih situacija iz braka. Nevio je prvo ponudio ulogu Svenu, pa mu je Sven spomenuo da bih i ja mogla glumiti. Poslije je Nevio rekao da je i on mislio meni ponuditi ulogu, ali da se nije usudio. Kad su me zvali, ja sam se usudila

razgovarao Janko Heidl

U filmu glumite bivše supružnike. Je li vas redatelj angažirao zato što ste i u stvarnom životu bili u braku?

Medvešek: Mislim da to s filmskog stajališta uopće nema veze. Nataša je glumica, ja sam glumac, redatelj nas je izabrao, a je li nam život pomogao da to odglumimo na filmu, ne znam. Meni se svidjelo što je to bio stvarno ozbiljan scenarij, s ozbiljnom temom u kojoj čovjek od 25 godina ozbiljno razmišlja o, da tako kažem, patosu obitelji, a to je nešto što mladi filmaši gotovo i ne uzimaju u obzir kao filmsku temu. Kada sam ga pročitao, moja su jedina pitanja bila "Kada?" i "Gdje?" da budem na raspolaganju.

Dorčić: U filmu smo glumili ono što nismo u životu. Nismo se nikada tako prepucavali, niti oko djece niti oko neriješenih situacija iz braka. Nevio je prvo ponudio ulogu Svenu, pa mu je Sven spomenuo da bih i ja mogla glumiti. Poslije je Nevio rekao da je i on mislio meni ponuditi ulogu, ali da se nije usudio. Kad su me zvali, ja sam se usudila.

Jeste li razmišljali o tome da vašeg filmskog sina glumi vaš pravi sin?

Dorčić: Bilo je razgovora o tome. Ali sam shvatila da je naš najmlađi sin prestar, ima deset godina. Djeca tog uzrasta već pitaju mnogo toga, pa ne bi bilo uvjerljivo da taj dečko u filmu ne shvaća što se događa. Tako je ulogu sina dobio Nevijev polubrat koji je dosta mlađi, imao je pet godina.

Medvešek: Ali su se djeca vozila u mustangu bez krova. Čim je bila pauza na snimanju, sjeo bih u auto i krenuo doma klincima: "Silazi dole! Idemo napraviti đir!"

A na snimanju me čekaju. Tako da se tu malo nadoknadilo to što nije bilo novaca.

Jeste li, pripremajući se za film, gledali realityje?

Dorčić: Moja Helena Dogan radi na EuroTV i tu nema *reality-showova*, ona vodi drukčiju vrstu emisije.

Medvešek: Koliko se sjećam, razmišljao sam o tome da malo pogledam neki *reality show*, ali nisam uspio pobijediti svoj problem s ekranima. Ne znam, možda sam pogledao koji *reality*, ali ne bih rekao da sam iz toga izvukao neko posebno iskustvo. Umjetnost nije samo zabava,

mislim da želimo o nečemu pričati i podijeliti svoje doživljaje i stavove. Tema filma nije *reality show*, tema je rat. I mi se kao akteri zbog toga sukobljavamo, nalazimo i izražavamo stavove. U kakvim ćemo se okolnostima kako ponašati kao ljudi? Može li nas kriza stjerati u kut da postanemo životinje? Mislim da je u tom razmišljanju manje važno predstavljati li ja vjerno ili vjerodostojno producenta televizijskog *reality-showa*, a da je važnije da predstavljam nekoga koga će publika prepoznati kao čovjeka i da si mogu dopustiti slobodu u interpretaciji istinitosti toga zanimanja.

Konferencija za novinare Festivalске direkcije i ekipe svečanog otvaranja

PUNIM JEDRIMA NAPRIJED

“Festival igranog filma u Puli kreće punim jedrima naprijed i nada se do posljednjeg mjesta ispunjenoj Areni.“, riječi su dobrodošlice ravnateljice Festivala Zdenke Višković Vukić s konferencije za novinare Festivalске direkcije održane u Circolu.

Umjetnički ravnatelj Zlatko Vidačković najavio je bogat nacionalni program s čak jedanaest filmova, među kojima će se ove godine po prvi puta naći i tri manjinske koprodukcije u konkurenciji za posebne Zlatne Arene te nagrade publike i mladih filmofila.

Najavljena je i nenadana izmjena člana žirija - oboljelu kostimografkinju Doris Kristić zamijenit će inženjer postprodukcije Dado Valentić koji je ove godine inicijator i voditelj D-kino radionice .

S obzirom na obljetnicu rođenja velikog Federica Fellinija, ovogodišnje otvaranje odvija se u izrazito talijanskom tonu. Za scenarij svečanosti 57. izdanja festivala i ove se godine pobrinuo Zlatko Vidačković te je predstavio sudionike programa otvaranja. Zahvaljujući suradnji s Talijanskim institutom za kulturu iz

Zagreba, prije nastupa u Areni u dvorani Circola koncert je održao svjetski poznati trubač Mauro Maur u pratnji pijanistice Françoise de Clossey na kojem je izvođena filmska glazba legendarnih Ennija Morriconea i Nina Rote. Omaž velikom talijanskom oskarovcu Giuseppeu Tornatoreu, čija je retrospektiva prikazana u pretprogramu, iskazana je plesnom točkom *Šetnja kroz mjesto*, u kojoj su nastupili prvak Baleta zagrebačkog HNK George Stanciu u

pratnji ansambla HNK Ivana pl. Zajca iz Rijeke, u koreografiji Staše Zurovca na Morriconeovu glazbu.

Voditelji su već dobro uhodani dvojac Dora Fišter i Damir Markovina, koji se u Puli osjećaju poprilično udomaćeni. Sve je spremno za još jedan filmski festival koji se održava u najljepšem kinu – onom pod zvijezdama.

Sandra Mardešić

Konferencija za novinare Srđana Karanovića, redatelja filma *Besa*

U subotu je održana konferencija za novinare povodom premijere filma *Besa*, održane na prepunom Kaštelu. Redatelj Srđan Karanović objasnio je kako koprodukcije među državama publici mogu djelovati zgodnima, no u

KOPRODUKCIJA I KREACIJA

stvarnosti iziskuju mnogo truda, volje i nisu nimalo jednostavne. Mnogo bi lakše bilo kada bi država mogla samostalno financirati svoj film, jer se koprodukcijama troši podosta novca na telefonske dogovore, odvjetnike, ugovore između fondova itd. Naglasio je kako se u Srbiji država sve manje brine za kulturu, pa tako i za film. Nemoguće je napraviti film koji će pokriti sve troškove i zaraditi, no to nije samo problem Srbije, nego svih malih država.

Radnja filma smještena je na početak Prvog svjetskog rata, te je snimljena prema istinitom događaju. Pošto je mjesto radnje na Kosovu, bilo je bojazni kako bi ekstremni desničari mogli ometati snimanje filma, no to se ipak nije dogodilo. Srđan Karanović ističe

kako je lakše realizirao svoju zamisao o ljudskom odnosu i ljubavi kroz prošlost. Da je radnja kojim slučajem smještena u sadašnjosti, politika bi odmah iskočila u prvi plan, što mu nikako nije bio cilj.

Film je sporijeg ritma, snimljen u svega 164 kadra, od kojih su samo četiri statična. Ipak, takav specifičan način snimanja nije zasmetao publici i kritici. Film je dobio odlične kritike i na Moskovskom filmskom festivalu. Karanović je rekao da nema razloga za žaljenje te da bi volio ući u sljedeći filmski projekt. Našalio se kako jedino nije siguran hoće li imati snage za njega kada pomisli kroz što je sve morao proći kako bi snimio *Besu*.

Goran Ribarić

LJEPOTICA OČIMA DJEČAKA

Izveo sam točku *Šetnja kroz mjesto* u kojoj dječak promatra Malènu i bio je pravi užitak izvesti scenu iz tako poznatog filma. Pokušao sam plesom dočarati kako dječak doživljava Malènu, u čemu mi je puno pomogao koreograf Staša Zurovac. Mislim da je napravio odličan posao. A i Morriconeova glazba pravo je vrelo nadahnuća

razgovarala Sandra Mardešić

Za spoj plesa i filma na jučerašnjem svečanom otvaranju pobrinuo se prvak Baleta zagrebačkog HNK, i sam zaljubljenik u filmove.

Na svečanom otvaranju Festivala na pozornici Arene izveli ste plesnu točku nadahnutu scenom iz filma *Malèna* Giuseppea Tornatorea. Volite li talijansku kinematografiju?

Veliki sam filmofil; bez filmova teško mogu zamisliti život. Gledam razne filmove. Volim i Tornatorea, a premda nisam gledao sve njegove filmove, *Malèna* mi je sigurno najdraži. Priča je sjajna, ambijent topao i mediteranski, Monica Bellucci prelijepa.

Izveo sam točku *Šetnja kroz mjesto* u kojoj dječak promatra Malènu i bio je pravi užitak izvesti scenu iz tako poznatog filma. Pokušao sam plesom dočarati kako dječak doživljava Malènu, u čemu mi je puno pomogao koreograf Staša Zurovac. Mislim da je napravio odličan posao. A i Morriconeova glazba pravo je vrelo nadahnuća.

Točku ste izveli s plesačima Baleta HNK Ivana pl. Zajca iz Rijeke. Kako je bilo surađivati s njima?

Radi se o dugogodišnjim kolegama, neke od njih znam još od studijskih dana i dobro surađujemo.

Nedavno ste imali premijeru *Don Quijotea* u Zagrebu, kako je bilo?

To je uloga na koju sam čekao pune četiri godine, koliko se balet nije izvodio u zagrebačkom HNK. Nedostajala mi je i sretan sam što je konačno stigla. Volim ulogu Basilija i mislim da je dobro prošla.

Ovo vam nije prvi nastup na Festivalu igranog filma u Puli.

Premda sam već više puta nastupao u Areni s baletom, na Festival se vraćam nakon punih osam godina. Tada sam plesao koreografiju Marka Boldina. Za mene je svaki nastup različit i poseban. Sretan sam što sam ponovno na Festivalu. Samo da nije tako vruće! No ljeto je, a blizu je i more. (smijeh)

UGOSTITELJSKI OBJEKTI 57. FESTIVALA IGRANOG FILMA U PULI

(popust od 10% vrijedi samo za akreditirane goste)

Caffe bar Passage,
Flanatička 25

Restoran Da Piero,
Sergijeveca 7

Pečenjara Edi,
Kandlerova 21

Caffe bar Red Carpet,
Giardini 1

Caffe bar Etna,
Sergijeveca

Caffe bar Talpa,
Flanatička 11

Kavana Forum,
Forum 8

Caffe bar Cedar,
Kandlerova 38

Caffe bar Foška,
Fontička 3

Pietas Iulia,
Riva bb

Restaurant Kantina,
Flanatička 16

Restaurant Municipio,
Kapitolinski trg 6

Pizzeria Jupiter,
Castropola 42

Bistro E & D,
Verudela 22

Rock Cafe,
Scalierova 8

Caffe bar Istranka,
Flanatička 23

Pizzeria Orfej,
Konzula Istranina 1

Bistro Coloseum,
Istarska 36

Bistro Biska,
Dolinka 18

P14,
Preradovićeveca 14

Restoran Qpola,
Trg Portarata 6

Bistro Barbara,
Kandlerova 5

Pizzeria Pompei,
Clarissova 3

Pizzeria Coco,
Kandlerova 22

Restoran Dolce Vita,
Riva 2

ISPRIČATI PRIČU VIZUALNIM PUTEM

U *Transferu* je bilo posebno izazovno pokušati prikazati četiri duše u dva tijela, a imati ih i sve zajedno. Bilo mi je važno pronaći dvoje mladih crnih glumaca koji imaju mogućnost glumiti za stari par, ali i onaj mladi. Tražili smo ih u Njemačkoj, Londonu i Los Angelesu i tamo konačno i našli.

razgovarao Daniel Rafaelić

Iznenaduje me koliko se vaš film *Transfer* razlikuje od prethodnog filma *Heimkher*. Zbog vaših korijena ponovno sam očekivao gastarbajtersku temu, ali ovim filmom predstavljate se u posve novom svjetlu – čak i redateljski potpuno drugačije.

Mislim da su kod filma najvažnije tri stvari: scenarij, glumci i vizualnost. Kod *Oproštaja* je glavni snimatelj otkazao nekoliko tjedana prije snimanja, tako da tada nisam toliko pažnju poklonio aspektu vizualnog – za razliku od *Transfera*. Uvijek pokušavam priču ispričati najprije vizualnim putem. Kod *Oproštaja* je bilo jako važno kako glumci glume, tako da sam sa kamerom malo više radio, ne bi se primijetilo.

Tamo ste imali jake glumce – Mustafu Nadarevića, Vlastu Knezović, koji su film iznijeli na svojim leđima. Čak je i

framing filma bio drugačiji nego u *Transferu*...

Tako je. Tamo je više bio televizijski pristup – *shot-countershot*. Takvi redateljski postupci ne smiju se vidjeti – smiju ih vidjeti samo kritičari i profesionalci; publika ih ne smije biti svjesna. U *Transferu* je bilo posebno izazovno pokušati prikazati četiri duše u dva tijela, a imati ih i sve zajedno.

Gledajući *Transfer* i razgovarajući s kolegama, pada nam na pamet film *Koma* Michaela Crichtona...

Da on je na popisu mojih najdražih filmova.

***Transfer* se čini pogodnim materijalom za holivudski remake. Suvremen je i izgleda potpuno holivudski – formativno i tehnički je potpuno čist.**

Nekoliko mojih uzora došlo je iz Hollywoda. Zanimalo me kako scenografijom možemo prikazati filmsku priču. Budžet filma nije bio velik.

Srećom, ne vidi se...

Ne vidi se, ali moji su uzori ZF filmovi šezdesetih i sedamdesetih u kojima filmski setovi nisu prebogat. Priroda i tehnologija zajedno.

To se vidi kod nekih rekvizita u filmu – posebno one naprave na koju su uključena sva četiri tijela. Krajnje jednostavno. Izvrstan i psihološki moment.

Upravo to – kao kazalište. Ako s jedne strane imate kazalište a s druge dokumentarni film, ovdje mi je bilo bitno kazalište. Da se stekne dojam da bi film mogao funkcionirati i za dvadeset godina.

Koristite kranove u filmu samo kada su dramaturški opravdani, a ne zato što možete, kao što je to danas često slučaj. Fino njima razdjeljujete poglavlja filma.

Jedan od mojih idola je Robert Mamoulian, koji je prvi još tridesetih godina počeo raditi sa kranovima i *dolly shotovima*.

Jeste li zadovoljni s glumcima?

Da, jer bilo mi je važno pronaći dvoje mladih crnih glumaca koji imaju mogućnost glumiti za stari par, ali i onaj mladi. Tražili smo ih u Njemačkoj, Londonu i Los Angelesu i tamo konačno i našli.

Kao i većina ljudi, imam problem sa sinkronizacijom glumaca. No vas to ne smeta, čak daje dodatnu dozu artifičnosti likovima koji glume neke druge.

Hvala vam, to je nešto oko čega sam se jako trudio. Sinkronizacija nije nikada lijepa, ali radite li s dobrim glumcima, onda je izvrsna. Mogao sam i ne naći tako dobre glumce i sinkronizirati ih, ali to bi bilo loše.

NACIONALNI

The Show Must Go On

Neke druge priče

Šuma summarum

Neka ostane među nama

PROGRAM

Na putu

Sedamdeset i dva dana

Predstava

Ostavljeni

Majka asfalta

Dva sunčana dana

Pustolovni laboratorij profesora Baltazara

Dugo i toplo ljeto idealno je za eksperimentiranje i otkrivanje tajni izrade animiranog filma. Čuveni Profesor Baltazar i ove godine vodi

pustolovni laboratorij u kojem filmske pokuse mogu izvoditi svi klinici i klinceze u dobi od više-manje 7 do 12 godina. Mnogi raniji polaznici već su iskusni filmaši željni novih, još neotkrivenih saznanja. Stoga su za njih, u naprednoj grupi, pripremljeni novi sadržaji i još uzbudljiviji filmski podvizi. Oni koji već nekoliko godina čekaju 7. rođendan ili oni koji se s Profesorom Baltazarom susreću prvi put, s velikim entuzijazmom kreću

ispočetka i spremaju se za naprednu grupu sljedeće godine. Teorijski dio laboratorija sadržavat će upoznavanje s osnovama filma i filmske umjetnosti, a praktični obuhvatiti sve faze kreiranja filma: od razvoja ideje i scenarija preko izrade scenografije i prikupljanja rekvizita do samog snimanja i montaže. Polaznici će, uz pomoć voditelja, osmisliti priču, kreirati sadržaj, bojati i lijepiti elemente scenografije, upravljati figurama junaka filma te snimiti odabrane kadrove digitalnim fotoaparatom. Tehnikom stop-animacije nastat će kratki animirani film.

Gradska knjižnica i čitaonica Pula, 11-24. srpnja 2010.
Voditelji: Zvonimir Rumboldt i Tomislav Fiket

ZABAVNO-GLAZBENI PROGRAM

Ponedjeljak, 19. srpnja, 20.00h
Zajednica Talijana - Circolo
Večer filmskih songova
Arsen Dedić i Branko Bulić

Ponedjeljak, 19. srpnja, 23.30h
Zajednica Talijana – Circolo
Rođendanska zabava: Radio Pula - 50 naših...
Bruno Krajcar
DJ Edi
Plesni studio Zaro
sponzor Ravalico

Petak, 23. srpnja, 23.30h
Zajednica Talijana – Circolo
Dogma, koncert
Medea vina zabava

Subota, 24. srpnja, 23.30h
Trg Forum
TBF, koncert

Utorak, 20. srpnja, 23.30h
Zajednica Talijana – Circolo
Franko Krajcar
i Indivia,
koncert,
Jameson
cocktail show

Četvrtak, 22. srpnja, 23.30h
Zajednica Talijana – Circolo
Nola, koncert,
Demian zabava

CINEMANIAC: INFORMATIVNI PROGRAM, neVIDLJIVI MAFAF

Program Cinemaniac, koji se od 2002. godine realizira na Festivalu igranog filma u Puli, nastao je kao potreba za predstavljanjem inovacija iz svijeta umjetnosti i filma.

9. Cinemaniac posvećen je MAFAF-u, Međuklupskom i autor-skom festivalu amaterskog filma, koji se od 1965. do 1990. odvijao u Puli neposredno prije Festivala igranog filma. Dvadeset godina nakon posljednjeg izdanja, putem dostupne dokumentacije i arhivskih materijala, pokušat će se učiniti vidljivom nevidljiva povijest MAFAF-a, kako bi se festival primjerenom kontekstu-alizirao, valorizirala se njegova važnost te se rehabilitiralo sjećanje na ovu zanimljivu manifestaciju, koja je brojem prijavljenih filmova i prisutnih autora bila najveća manifestacija alternativnog i neprofesionalnog filmskog stvaralaštva u Jugoslaviji. Cinemaniac nove radove smješta u bijelu kocku galerije, a organskom transformacijom

ideja MAFAF-a u 21. stoljeću, šireći perspektive, zadržavajući zanimanje za istraživačke prakse u prikazivanju i radu sa pokretnim slikama, te internacionalizirajući događanje, ponovo dovodi u Pulu radove nekih od ranijih sudionika MAFAF-a poput Toma Gotovca, Ivana Faktora ili Dana Okija, kao i sasvim nove generacije vizualnih umjetnika.

autorica koncepcije i kustosica izložbe: Branka Benčić / suradnici: Ivica Gunjača i Marko Zdravković Kunac (Pulska filmska tvornica) / partneri: MMC Luka, Pulska filmska tvornica, Hrvatski filmski savez, Festival igranog filma u Puli

Otvaranje izložbe u MMC Luka u nedjelju, 18. srpnja u 20 sati

NAJBOLJE OD DANA HRVATSKOG FILMA: KRATKI IGRANI FILM

Pola ure za baku

Otac i sin dolaze u posjet baki koja sama živi na selu. Pola sata dovoljno je da nerazriješeni problemi iz prošlosti izbiju na površinu. U filmu Jure Pavlovića, nagrađenog Zlatnom uljanicom za promicanje etičkih vrijednosti na filmu, u glavnim ulogama nastupaju Marija Kohn, Žarko Radić i Petar Cvirn.

Torta s čokoladom

Nakon smrti supruga, Višnja nema kome kuhati. Djeca su joj otišla u svijet i više ne vidi smisao života. Slučajno upoznaje sitnog lopova Stalonea kojeg zamoli za uslugu...

U filmu Doroteje Vučić nastupaju Mirjana Karanović, Zrinka Cvitešić, Zvonimir Zoričić i Filip Križan.

Puni krug

Ljubavna veza između udane žene i slobodnog umjetnika nailazi na prepreke uvjetovane njihovim međusobnim različitostima i potrebama.

U filmu Barbare Vekarić nastupaju Leon Lučev, Nikša Butijer i Marina Redžepović nagrađena za najbolje glumačko ostvarenje.

Ta tvoja ruka mala

Noćna smjena jednog taksista povezat će sudbine više žena. Od ulaska u taksi do konačnog cilja dovoljno je vremena da se otkrije tajna, izmisli priča...

U filmu redateljice Sare Hribar nastupaju Mustafa Nadarević, Ksenija Marinković, Milena Dravić, Nataša Janjić, Jelena Veljača, Marija Omaljev

Umjetnost tik do vas.

KulTurist

- ZagrebDox (28.02. - 07.03.2010.)
- Kazalište Ulysses (10.07. - 22.08.2010.)
- 56. splitsko ljeto (14.07. - 14.08.2010.)
- 57. Festival igranog filma u Puli (10.07. - 24.07.2010.)
- Vukovar film festival (25.08. - 29.08.2010.)

Više informacija saznajte na kulturist.tportal.hr

Živjeti zajedno

T Com

Gloria grupa - medijski pokrovitelj Pula Film Festivala

Gloria

NAJRASKOŠNIJA REVIIJA ZA ŽENE

GloriaGLAM

Luksuz koji si možete priuštiti

Gloria IN

Shopping vodič subotom u Jutarnjem listu

Gloria IN

SPECIAL Najcjelovitiji shopping vodič za sva godišnja doba

Najposjećeniji hrvatski portal za žene

gloria.com.hr

Užitak, jednostavnost i lakoća kupovanja iz naslonjača - dostava na kućna vrata

shop.gloria.com.hr

Najnovije vijesti iz svijeta zabave, mode i života slavnih saznajte u svakom trenutku na Gloriajnom mobilnom portalu putem mobilnog telefona

m.gloria.com.hr

Uvijek sa srcem!

Persol – elegancija u svim prilikama sa zvjezdanim zaleđem

Persol®

Legendarni talijanski brand naočala Persol od 1920-ih godina predstavlja ikonu dizajna i izraženih vrijednosti te elegantne i funkcionalne ljepote. Naziv branda dolazi iz talijanskog izraza "per il sole" tj. "za sunce". Iza svakog Persolovog dizajna stoji putovanje koje počinje pažljivim odabirom materijala i planiranjem proizvodnje koja se oslanja na najsofisticiraniji umjetnički rad i najnovije tehnologije. U svojoj neprekidnoj potrazi za izvrsnošću kroz razne inovativne strategije i tehnike, Persolova bezvremena tradicija se još uvijek reflektira, odzvanja i reinterpretira u svakoj novoj kolekciji.

Prihvaćen od strane umjetničke i dizajnerske zajednice, Persol je također postao i izbor mnogih filmskih i drugih javnih ličnosti. Snažna veza između Persola i filma traje već duže vrijeme i postaje sve jača, što je postalo dio Persolovog DNA kao branda. Persol je svoj debi na filmskom platnu imao 1961. godine u filmu "Razvodu na talijanski način" na Marcellu Mastroianu, a američki debi 1968. godine u "Aferi Thomasa Crowna" gdje ih je nosio Steve McQueen. Ostale zvijezde koje su kroz godine nosile ovaj brand uključuju Gretu Garbo, Jacka Nicholsona, Richarda Gere, Paula Newmana, Roberta Rossellinia, Cindy Crawford, Nicolasa Cagea, Piercea Brosnana, Susan Sarandon, Brada Pitta, Angelinu Jolie, Christiana Slatera, Catherine Zetu-Jones, Heatha Ledgera, Matthewa Brodericka, Daniela Craiga, Al Pacina, Georgea Clooneya, Adriena Brody i mnoge druge.

Uz kolekciju za proljeće/ljeto 2010., ove je godine Persol, s ciljem obilježavanja pedesete obljetnice Fellinijevog legendarnog filma La Dolce Vita, najiskonskijeg trenutka talijanske kinematografije, predstavio i svoju Vintage kolekciju.

Glas Istre
uvijek prvi glas

H2

BY HADDAD

IMAGE HADDAD

Image Haddad daruje hrvatske filmske zvijezde - dobitnice nagrade
za glavnu žensku ulogu na Festivalu igranog filma u Puli.

DEJANA VIDOŠIĆ - DOBITNICA ZLATNE ARENE NA 56. PULI 2009.

www.haddad.hr

DANAS NA PROGRAMU

NEKE DRUGE PRIČE

Arena, 21:30 sati

Stvarni život ne čine samo naši planovi o sreći, nego baš ono što se protivi tim planovima i namjerama, ono što se slučajno događa, što je potpuno nepredvidivo i što ponekad izaziva razočarenje i bol. Osim trudnoće i iščekivanja novog života, poveznica ovih priča su i slučajni događaji koji narušavaju planove i mijenjaju živote.

NA PUTU

Arena, 23:45 sati

Stjuardesa Luna u sretnoj je vezi sa kontrolorom leta Amalom. Priželjkuju dijete, no prepreka su Amarovi zdravstveni problemi. Kad ga zbog pića suspendiraju s posla, Amar pada u depresiju, a nakon susreta sa starim prijateljem okrene se vjeri, što će njegovu vezu s Lunom staviti na kušnju...

PRINCEZA MONTPENSIER

Kino Valli, 16:00 sati

Godina je 1562. Ubrzo nakon što je otac prisili da se uda za princa De Montpensiera, Marijin suprug odlazi u rat, a nju sklanja u usamljeni dvorac. Trojica plemića, među kojima je i onaj kojeg još uvijek voli, vode nasilnu i strasnu bitku za njezinu naklonost...

NESREĆA

Kino Valli, 18:30 sati

Brain je profesionalni ubojica koji svoje žrtve ubija na način da ih smješta u umješno koreografirane nesreće koje se čine nesretnim slučajevima, a ne pravim umorstvima. Kad članovi njegovog tima počnu stradavati u nesrećama, Brain posumnja u namještaljku...

DANAS NA FESTIVALU

NEDJELJA, 18.7.

9:30 KINO VALLI

projekcija za novinare i akreditirane
Na putu, 100', J. Žbanić

11:15 KINO VALLI

projekcija za novinare i akreditirane
Neke druge priče, 114', I. Juka, A. M. Rossi, I. Tanović, M. Džidževa, H. Slak

13:20 CIRCOLO

Festivalske konferencije za novinare:
1. redatelj filma *Transfer*,
2. ekipa filma *Na putu*,
3. ekipa filma *Neke druge priče*

16:00 KINO VALLI

Princeza Montpensier, 139'

18:30 KINO VALLI

Nesreća, 89'

20:00 KINO VALLI

Dani hrvatskog filma: Kratki igrani filmovi, 70'

20:00 PORTARATA / MMC LUKA

Otvaranje izložbe Cinemaniac

21:30 ARENA

Neke druge priče, 114', I. Juka, A. M. Rossi, I. Tanović, M. Džidževa, H. Slak

21:30 PORTARATA / MMC LUKA

Izbor filmova sa Međunarodnog festivala kratkog filma u Barceloni

23:45 ARENA

Na putu, 100', J. Žbanić

MEDIJSKA SURADNJA:

